

länsfängelset funnes uppfördt, måtte från och med den 14 mars 1894, då tiden för gällande arrendekontrakt om vretlotten tilländaginge, till landstinget med full eganderätt öfverlätas, att till ökad tomtutrymme för länets sjukvårdsinrättningar användas, dels ock Östersunds stadsfullmäktige gjort framställning angående upplåtelse åt staden af visst område af östligaste delen af vretlotten n:o 153 till tomt för stadens epidemisjukhus, hade Kongl. Maj:t i en den 6 april 1887 aflåten proposition föreslagit Riksdagen att medgifva, att Jemtlands läns landsting och Östersunds stadsfullmäktige måtte berättigas att den 14 mars 1894 mot ersättning, som skulle bestämmas i enlighet med kongl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866, från ifrågavarande vretlott till sig lösa, landstinget det af detta begärda området, 43,368 kvadratfot, och stadsfullmäktige den till förra länsfängelset hörande inhägnade jordrymd om 6,612 kvadratfot; och hade denna framställning af Riksdagen bifallits.

Nu hade emellertid i en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jemtlands län med skrifvelse den 2 november 1891 öfverlemnad, till Kongl. Maj:t stäld skrift, länets samma år församlade landsting gjort framställning angående förvärfvande för lasarettets räkning jemväl af den del af vretlotten n:o 153, som vore belägen vester om allmänna landsvägen, med undantag af derifrån till statens jernväg upplåten mark. Såsom skäl för denna begäran hade landstinget åberopat samma förhållanden, som anförts till stöd för landstingets ofvan berörda ansökning, eller att den upplåtna tomtplatsen befunnits otillräcklig, i det att nödigt område saknades så väl för anläggning invid sjukhuset af en promenadplats med planteringar för konvalescenter som ock för uppförande af de ytterligare byggnader, hvilka i följd af den ökade folkmängden förr eller senare otvifvelaktigt komme att erfordras; och hade landstinget, som vid ansökningen fogat dels en af stadsingenjören E. Runeberg år 1891 upprättad karta öfver vretlotten n:o 153, dels ock ett af bemälda stadsingenjör utfärdadt arealbevis, enligt hvilket den i ansökningen afsedda del af vretlotten skulle innehålla en areal af 3,482,6 kvadratmeter eller 39,506,6 kvadratfot, anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen framställa proposition derom, att sistberörda del af vretlotten måtte få af landstinget inlösas på enahanda vilkor, som enligt kongl. brefvet den 27 juni 1887 medgifvits i afseende å den å östra sidan om landsvägen belägna del af samma vretlott.

I ofvanberörda skrifvelse hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande anført, att det område, hvarom nu vore fråga, blifvit jemte annan statsverket tillhörig jord utarrenderadt mot ett årligt arrende af ett hundra kronor och således tillhörde antalet af de kronans egendomar, som jemlikt derom gifna stadganden skulle efter arrendetidens utgång försäljas, derest de icke funnes

vara för något statsverkets ändamål vidare behöfliga; och då enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes mening någon anledning icke förefunnos för bibehållande åt kronan af nämnda område, som deremot i följd af sitt läge lämpligen kunde med nuvarande sjukhustomten förenas och vore för sjukvårdsinrättningens nu ifrågakända utvidgning behöfligt, hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande tillstyrkt bifall till den förenämnda ansökningen.

Domänstyrelsen, hvars utlåtande i ärendet inforrats, hade dervid, med öfverlemnande af ett från förste landmätaren i Jemtlands län inforradt yttrande angående det ifrågavarande områdets areal, utvisande, att denna uppginge till något mindre än förut uppgifvits eller 3,63 kvadratref, för egen del anført, att då denna mark, som utgjorde allt hvad af vretlotten n:o 153 efter förut skedda upplätelser återstode, icke, så vidt styrelsen hade sig bekant, vore för något statsändamål användbar, men deremot, enligt hvad Kongl. Maj:ts befallningshafvande vitsordat, vore för lasarettet behöfligt, styrelsen ansåge sig böra hemställa om bifall till ansökningen.

Med afseende å hvad sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva:

att Jemtlands läns landsting måtte berättigas att den 14 mars 1894 mot ersättning, som skulle bestämmas i enlighet med kongl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866, till sig lösa ifrågavarande 3,63 kvadratref mark, innefattande den mellan allmänna landsvägen och jernvägen belägna del af vretlotten n:o 153 vid Östersunds stad;

äfvensom att den härför inflytande köpeskillingen måtte, på samma sätt som köpeskillingarne för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

Efter erhållen remiss har statsutskottet tagit detta ärende i öfvervägande; och då utskottet icke haft något att emot Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning erinra, får utskottet hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 februari 1893.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.